

ترفندهای کلاهبرداران برای تطمیع و شناسایی قربانیان حسابهای اجاره‌ای

کلاهبرداران و شیادان از روش‌های مختلفی برای تطمیع افراد ناآگاه و در اختیار گرفتن حساب‌های بانکی آنان استفاده می‌کنند. می‌خواهیم بدانیم که در حال حاضر، این تبهکاران چه ترفندهایی را به کار می‌گیرند تا قربانیانشان را شناسایی کنند و اهداف مجرمانه خود را پیش ببرند.

انتشار گسترده آگهی استخدام مدیر یا کارگزار مالی

از ترفندهای قدیمی مجرمان برای ترغیب افراد به اجاره حساب‌های بانکی خود، تطمیع آنان با وعده‌هایی همچون استخدام است. کلاهبرداران با انتشار گسترده آگهی‌های تبلیغاتی در بستر پیام‌رسان‌هایی همچون تلگرام یا وبسایت‌های خبری، مدعی می‌شوند که در قامت شرکت بین‌المللی در حال استخدام نیرو هستند. برای مثال، آنان می‌گویند که به دلیل تحریم‌های بین‌المللی، درآمدهایی خود را نمی‌توانند از داخل به خارج از کشور یا برعکس انتقال دهند و می‌خواهند با استخدام کارگزارانی، فرایند نقل و انتقال منابع مالی خود را تسهیل کنند.

کلاهبرداران ادعا می‌کنند که قرار است کارگزاران استخدام‌شده بخشی از وجوه شرکتی فرضی را به حساب‌های شخصی‌شان واریز کنند تا بتوانند از آن به‌عنوان بودجه تنخواه برای رتق وفتق هزینه‌های جاری بهره ببرند.

با این حال، در واقعیت نه از شرکتی خبری است و نه پای تحریم‌ها در میان است؛ بلکه این به اصطلاح کارگزاران قرار است عواید مالی ناشی از اعمال مجرمانه‌ای همچون قمار و قاچاق را به حساب‌های شخصی و سپس حساب‌های کلاهبرداران منتقل کنند. در این میان، گرچه درآمد بسیار ناچیزی نصیب قربانیان می‌رسد، آنان دیر یا زود در محضر مراجع قضایی باید در قبال تک‌تک تراکنش‌های حساب‌های اجاره‌داده‌شده خود پاسخ‌گو باشند.

دریافت وام ریالی با وثیقه رمز ارز

از دیگر طرح‌های شیادانه‌ای که به تازگی کلاهبرداران اجرا می‌کنند، می‌توان به طرح ادعاهایی مانند «اعطای وام ریالی در قبال دریافت وثیقه رمز ارزی» اشاره کرد. در این گونه از طرح‌ها، مجریانی به ظاهر موجه مدعی می‌شوند که حاضرند در قبال دریافت سودی معقول، دارایی‌های رمز ارزی کاربران را به‌عنوان

وثیقه دریافت و معادل ریالی آن را در قالب وام به حسابشان واریز کنند. در نگاه اول، هیچ رد پایی از عمل مجرمانه در این طرح به چشم نمی خورد؛ اما نکته مهم این است که فرد متقاضی وام، چگونه می تواند مطمئن شود که منابع ریالی وام دهنده از فعالیت های مجرمانه به دست نیامده است؟

پاسخ این است که هیچ راهی وجود ندارد؛ بنابراین، کاملاً محتمل است که منابع مالی وام دهنده از ارتکاب اعمال مجرمانه حاصل شده باشد و آنچه در واقعیت رخ می دهد، این است که کاربر، رمزارزهای سالم خود را در ازای دریافت پول ناسالم در اختیار کلاه برداران می گذارد. سپس، کلاه برداران می توانند به سادگی رمزارزها را در صرافی های قانونی به پول تمیز تبدیل کنند و از آن بهره ببرند؛ حال آنکه وام گیرنده می ماند و انبوهی از پول های کثیف و نامشروع و دیر یا زود برای پاسخ گویی به مطالبات مالباختگان احتمالی، به مراجع قانونی احضار می شود.

سپرده گذاری رمزارزی و دریافت سود ریالی

در برخی دیگر از طرح های کلاه برداری، تبهکاران ترند اعطای سود ریالی در برابر سپرده گذاری رمزارزی را به کار می بندند. در این طرح ها، این طور القا می شود که افراد می توانند با افتتاح حساب و واریز رمزارزهای خود به آن، سود ریالی روزشمار فراتر از نرخ های متعارف بانکی دریافت کنند.

کاربران ناآگاه به طمع کسب سود در دام کلاه برداران می افتند و رمزارزهای خود را در قالب سپرده به آدرس های شیادان واریز می کنند. سپس، مجریان طرح کلاه برداری عواید مالی حاصل از اقدامات مجرمانه خود را با عنوان سود روزشمار به حساب کاربران منتقل و دارایی ریالی کثیف خود را به دارایی رمزارزی تمیز تبدیل می کنند.

سخن پایانی

آمار و ارقام مراجع پولی و بانکی بین المللی نشان می دهد که حجم زیاد پول های کثیف بخش انکارناپذیری از گردش مالی اقتصاد جهانی را تشکیل می دهد. این مقدار در اقتصاد ایران، چند برابر میانگین های جهانی است و حتی عده ای از تحلیلگران آن را معادل

۱۲ درصد از کل نقدینگی برآورد کرده‌اند؛ بنابراین، پای هزاران میلیارد پول شویی در میان است. این مبالغ کلان آن قدر وسوسه‌انگیز است که هرروز شاهد ابداع ترفندهای جدید کلاه‌برداران برای به‌دام‌انداختن قربانیان هستیم. از این رو، تنها یک روش برای شناسایی این نوع طرح‌ها وجود دارد و آن فهم این توصیه قدیمی است که می‌گوید: «پنیر مجانی، تنها در تله یافت می‌شود.» با این حساب، اگر با وعده درآمد ساده یا سود نامتعارف مواجه شدید، بدانید که دامی برای شما پهن شده است.